

L'HOTEL AL BARRI D' STRATFORD DE LONDRES es compon, a trets generals de la macla entre una torre i un sòcol.

La torre, contundent, petra i esbelta, que alberga les habitacions i en les plantes més baixes, el programa de servei de l'hotel, interessa amb el sòcol, fent-se aquesta caiguda perceptible des de l'interior.

El sòcol, que a la vegada és resultat d'una macla de volums a menor escala, és molt més vibrant i es va adaptant per adequar-se al programa que ha de rebre per dintre, però també a la resposta que ha de donar per fora.

D'aquesta manera, proposo una façana més monumental donant a l'estació i a vies i, en carni, una façana amb un moviment més controlat generant porades i voladurs donant a la plaça i al barri.

Acaïa sent un edifici compacte que aposta per la forma per donar cabuda a un munt de diverses funcions, afegint la condició d'equipament privat on, incrementant una mica el programa donat, permet donar servei no només als clients residents de l'hotel, sinó també a clients puntuals i a veïns del barri.

La distribució del programa té molt en compte les circulacions diverses que es donen en el funcionament d'un hotel i que no han d'interfereir entre elles i clients residents, clients no residents, personal de servei, entrada i sortida de mercaderies i sortida de residus.

A la planta baixa considero indispensable que la protagonista sigui la plaça dels fluxes de gent a través d'aquesta, així que proposo una planta molt llura i molt transparent, amb una franja de servei que es repetirà a cada planta i una possible galeria d'art que proposo que s'estengui per les diverses plantes del sòcol colonitzant els espais de circulació per acompanyar a l'usuari a les diferents estances.

En planta primera col·loco tot el que en temes de restauració fa referència. El bar, vint dies de les vies, el restaurant i el pub, amb vistes cap a la plaça i el barri.

La cuina, a la franja de logística, estratègicament posicionada per donar servei al bar, al restaurant, i a les habitacions de sobre.

En planta segona, hi distribueixo el conjunt de sales dotacionals, dues polivalents amb més superfície, i unes sales de reunions amb divisors mòbils per a fer-ho al màxim de flexible tot preveient els diferents usos que es puguin reclamar.

Finalment, a la última planta del sòcol, proposo que hi hagi el gimnàs i la zona d'aigües, aquesta última amb vistes cap a la Ciutat Olímpica.

Tot aquest programa més públic queda lligat per un forat central amb llum zenital que, gràcies a les ombres que es creen, ajuden a enriquir la percepció de l'espai concebut a base de maciar volums i buidar-los.

Aquest forat central ajuda a entendre des de dins, la idea generadora del projecte: perquè, en aquest sentit, és un projecte molt sincer, mostrant la motricitat lògica tan des de fora com des de dintre.

Aquest buidat, a més a més del caràcter funcional d'illuminar el centre de la planta que té, genera trossos entre els volums que s'hi aboquen, accentuades per les llums i ombres i permet alhora, un joc de visuals creuades que enriqueixen l'experiència de l'usuari que el visita.

Dissenyant els corredors perimetrals al voltant d'aquest forat, doncs, pretenc fer gaudir d'aquest espai, que va canviant d'aparença segons l'hora del dia en que es il·luminat, accentuant la idea d'edifici viu, d'edifici en moviment.

La torre, travessa el forat i continua enlaïrant-se 14 plantes més, albergant 136 habitacions, 120 d'estàndards, de 24 m² i 16 suites de dos tipus diferents.

A cada planta, hi ha habitacions adaptades per a gent de mobilitat reduïda. I és que tot el projecte té molt en compte El Codi d'Accessibilitat de Catalunya, des del dimensionat del pàrquing, els vestuaris, les sales d'actes, les circulacions... així com també es procura el compliment del Codi Tècnic de l'Edificació. Més que tot i ser un projecte emplaçat a Londres, vam acordar seguir la normativa catalana i espanyola per tal de familiaritzar-nos i aprendre la nostra legislació.

